

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΤΙΛΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2014. ΣΤ' ΛΟΥΚΑ.

Αΐου ενδόξου μεγαλομάρτυρος Διμητρίου Του μυροβλήτου.

Έτος 7^ον Τεύχος 318

Μεστή η διήγηση του σημερινού Ευαγγελίου και γεμάτη διδάγματα. Η ιστορία είναι λίγο – πολύ γνωστή σε όλους: φτάνοντας ο Κύριος σε μία πόλη, στη χώρα των Γεργεσηνών, συναντά έναν άνθρωπο δαιμονισμένο που δεν φορούσε ρούχα και περιφέρονταν σαν αγρίμι στις ερημιές. Τα δαιμόνια αμέσως αναγνωρίζουν τον Θεό στο πρόσωπο του Χριστού, και ζητούν από αυτόν να μην τα εξορίσει στην άβυσσο, αλλά να τους επιτρέψει να εισέλθουν σε μια αγέλη χοίρων. Έτσι και έγινε, και ευθύς οι χοίροι έπεσαν με ορμή στον γκρεμό και σκοτώθηκαν.

Όταν μαθεύτηκε το γεγονός στην πόλη, βγήκαν οι κάτοικοι να δουν το θαύμα με τα ίδια τους τα μάτια, και βρήκαν τον πριν δαιμονισμένο ήρεμο και ντυμένο να κάθεται κοντά στα πόδια του Ιησού και να ακούει ευλαβικά τους λόγους Του. Ωστόσο, αντί να θαυμάσουν και να πιστέψουν στη μεγαλοσύνη του Θεού, εκείνοι κυριευμένοι από φόβο ζήτησαν από το Χριστό να φύγει μακριά από τη χώρα τους. Μόνος ο πριν δαιμονισμένος παρακαλούσε τον Κύριο να τον πάρει μαζί Του, ο Ιησούς όμως του είπε να επιστρέψει στο σπίτι του και να διηγείται σε όλους το θαύμα που τού έκανε ο Θεός.

Ίσως η ιστορία να φαντάζει απόμακρη και ξένη προς εμάς, όμως δεν είναι λίγες οι φορές που η καρδιά μας κυριεύεται από τον πειρασμό και ταλαιπωρείται από την επήρεια των δαιμόνων. Και δεν είναι ανάγκη κανείς να βρεθεί στην δεινή κατάσταση του δαιμονισμένου της σημερινής περικοπής, μιας που όταν ο νους και η καρδιά του ανθρώπου κυριευτεί από τους πονηρούς λογισμούς, η πνευματική του πορεία είναι άκρως καταστροφική. Συχνά ακούμε για εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί «εν βρασμώ ψυχής», συχνά διαπράττουμε λάθη θολωμένοι από την ένταση του πάθους της στιγμής και του ψυχικού αναβρασμού που μάς κυριεύει. Δεν πρέπει όμως να ξεχνούμε ότι όταν παραδοθούμε στον πειρασμό, τότε σταματά κάθε έννοια λογικής και αυτοκυριαρχίας, και τα αποτελέσματα είναι ανάλογα με την αυτοκαταστροφική μανία που κυρίευσε τους χοίρους της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής. Ωστόσο δεν υπάρχει λόγος να μάς κυριεύει κανένας φόβος. Γιατί έχουμε σύμμαχο και ιατρό τον ίδιο το Θεό, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Αν η συνάντηση και μόνο του ανθρώπου αυτού με τον Κύριο ήταν αρκετή για να του χαρίσει την ελευθερία από τα δαιμόνια που τον τυραννούσαν, και για μάς η σωτηρία και η λύτρωση βρίσκεται στην δική μας προσωπική συνάντηση με τον Χριστό.

Μέσα από τη μελέτη του λόγου του Θεού, μέσα από τη Μυστηριακή ζωή που πραγματώνεται στην Εκκλησία, μέσα από τη συχνή μετάληψη του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, και τέλος με συνεπή και σώφρονα βίο, έχουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουμε στην δωρεά του Θεού προς τον άνθρωπο, που δεν

είναι άλλη από τη λύτρωση, από την Ανάσταση και τη Ζωή. Οι κάτοικοι της περιοχής εκείνης φοβήθηκαν και στη συνέχεια ζήτησαν από τον Ιησού να φύγει. Δεν είναι λίγες οι φορές που και σήμερα οι άνθρωποι, όταν δουν τη δύναμη και τα θαύματα του Θεού, φοβούνται και προτιμούν να ζουν με τα πάθη τους, παρά να αποδεχτούν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι αυτός που εξουσιάζει τα πάντα στον κόσμο, είναι εκείνος που έχει μετρημένες ακόμα και τις τρίχες της κεφαλής μας, εκείνος που γνωρίζει τα πάντα και προσβλέπει σ' εμάς με αγάπη και κρούει καθημερινά την θύρα της ψυχής μας, περιμένοντας να Του ανοίξουμε, να Τον δεχτούμε, και να γεμίσει έτσι με την παρουσία Του τη ζωή μας με Φώς, με ελπίδα, με γαλήνη, με σιγουριά.

Οι κάτοικοι εκείνης της πόλης έδιωξαν τον Κύριο, και έτσι κάνουμε κι εμείς συχνά, γιατί για να Τον αποδεχτούμε χρειάζεται ταπείνωση, και προπαντός χρειάζεται μετάνοια. Και δυστυχώς, κανένα από αυτά δεν μάς είναι εύκολο, δεν είναι εύκολο να απορρίψουμε το εγώ μας, να παραδεχτούμε τα λάθη μας, να αναγνωρίσουμε την αδυναμία μας, να ομολογήσουμε ότι δεν είμαστε εμείς που εξουσιάζουμε τη ζωή μας και τον κόσμο, αλλά ο Κύριος των Δυνάμεων, ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Ο Θεός όμως δεν μάς εγκαταλείπει. Ακόμα κι αν Τον ξεχνούμε, ακόμα κι αν Τον έχουμε αποκλείσει από τη ζωή μας, στέλνει ανάμεσά μας τα σημάδια της παρουσίας Του, φέρνει κοντά μας ανθρώπους που έχουν ζήσει το θαύμα στην προσωπική τους ζωή, όπως έστειλε τον πριν δαιμονισμένο ανάμεσα στους συμπολίτες του, για να γίνει εκείνος ο ζωντανός κήρυκας της αλήθειας. Ακόμα κι αν στη ζωή μας κυριαρχεί το σκοτάδι και η απελπισία, ο Θεός στέλνει τους ανθρώπους εκείνους, που όντας ίσως σε χειρότερη θέση από τη δική μας, έτυχαν της ευεργεσίας του Κυρίου και άλλαξε εντελώς η ζωή τους. Είναι επομένως δική μας επιλογή, μετά από όλα αυτά, το αν θα θελήσουμε να συναντήσουμε τον Χριστό και να Τον βάλουμε στη ζωή μας, ή αν θα παραμείνουμε στο σκοτάδι του θανάτου που μάς υπαγορεύει ο πειρασμός. Είναι επιλογή μας το αν θα ακολουθήσουμε μια καταστροφική πνευματικά πορεία, ή μία Αναστάσιμη και φωτεινή. Ο αγώνας μας δεν είναι πάντοτε εύκολος. Έχουμε όμως τον ισχυρότερο σύμμαχο μαζί μας, αρκεί, σαν τον άνθρωπο της σημερινής περικοπής, να ζητήσουμε από το Χριστό να είναι μαζί μας, και να Τον δεχτούμε στη ζωή μας και να Τον ακολουθήσουμε.

π. Χερουβεΐμ Βελέτζας

Ο καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού

Εορτάζει σήμερα η αγία μας Εκκλησία την μνήμη του Αγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου και το ανάγνωσμα από την δεύτερη προς Τιμόθεον επιστολή του αποστόλου Παύλου που ακούσαμε, περιέχει λόγους προτρεπτικούς για τους αγωνιστές του καλού αγώνα της πίστεως, σκιαγραφώντας τρόπον τινά τον χαρακτήρα του τιμώμενου Αγίου και προτρέποντας όλους εμάς να τον μιμηθούμε. Και συ παιδί μου, τού λέει, να ενδυναμώνεσαι από την χάρη του Ιησού Χριστού, ο οποίος έχει την δύναμη να υπερνικά τις θλίψεις και τις δοκιμασίες, για τις οποίες μίλησε νωρίτερα, και να μάς διαφυλάσσει σώους μέχρι τέλους.

Και όσα άκουσες από εμένα να λέω ενώπιον όλων, δηλαδή την υγιή διδασκαλία, αυτά και να μεταδίδεις σε ανθρώπους πιστούς, οι οποίοι θα είναι ικανοί να διδάξουν και άλλους. Εσύ πάλι να είσαι έτοιμος και πρόθυμος να

κακοπαθείς, σαν καλός στρατιώτης του Χριστού. Κανείς στρατευμένος δεν εμπλέκεται σε κοσμικές δραστηριότητες, προκειμένου να αρέσει σε αυτόν που τον στρατολόγησε. Και ο αθλητής δεν στεφανώνεται, εάν δεν αγωνιστεί με νόμιμο τρόπο. Ο γεωργός πάλι που διαρκώς κοπιάζει, πρέπει πρώτος να απολαμβάνει τους καρπούς. Έχε στο νου σου το νόημα αυτών των παρομοιώσεων που ανέφερα, και ο Κύριος να σου δίνει σύνεση σε όλα.

Δεν υπάρχει μαθητής του Χριστού, δεν υπάρχει ούτε ένας χριστιανός ο οποίος να μην αντιμετώπισε θλίψεις και δυσκολίες στην ζωή του. Διότι ο Κύριος δεν μάς υποσχέθηκε ότι θα μάς απαλλάξει από τις κοινές για όλους τους ανθρώπους δυσκολίες, αλλά μάς είπε ότι παρόλο που θα έχουμε θλίψη μέσα στον κόσμο, να έχουμε θάρρος γιατί εκείνος νίκησε τον κόσμο (Ιω. 16.33). Και επιπλέον, γιατί τους ανθρώπους του Θεού συχνά τους πολεμούν τόσο οι πειρασμοί, όσο και οι άνθρωποι, προκειμένου να εγκαταλείψουν τον καλόν αγώνα της πίστεως ή την διδασκαλία, εάν πρόκειται για διδασκάλους. Γι αυτό και προτάσσει ο απόστολος Παύλος την ανάγκη να διατηρούμε απαρασάλευτη την διδασκαλία της Εκκλησίας και να αντλούμε δύναμη όχι από τον εαυτό μας, καθότι ως άνθρωποι είμαστε ανίσχυροι και αδύναμοι, αλλά από την χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, του αρχηγού της σωτηρίας ημών. Και έχοντας βεβαία πίστη μέσα μας, η οποία πηγάζει από την Ανάσταση του Χριστού και την σωτήρια παρουσία του Θεού στη ζωή όλων μας, μάς προτρέπει να είμαστε έτοιμοι να υποστούμε κακουχίες σαν καλοί στρατιώτες του Χριστού. Και ποιες είναι αυτές; είναι οι πειρασμοί, οι ύβρεις, οι συκοφαντίες, οι αδικίες, οι θλίψεις, οι στερήσεις. Αν έπαθε ο Κύριος, λογικό είναι οι εχθροί του να στραφούνε και εναντίον μας. Εξάλλου μάς το είπε ο ίδιος, ότι «ει έμέ έδίωξαν, καί ύμᾱς διώξουσιν» (Ιω, 15.20). Ο καλός στρατιώτης πάλι, δεν ασχολείται με τις κοσμικές φροντίδες και μέριμνες, μοιώς και ο μαθητής του Χριστού.

Στο μυστήριο του Βαπτίσματος αποκηρύξαμε τον διάβολο και τα έργα αυτού και συνταχθήκαμε με τον Χριστό, με τα έργα του φωτός. Αν είμαστε με τον Χριστό, δεν γίνεται να ασχολούμαστε με τον πλούτο, με την δόξα, με τα κοσμικά ενδιαφέροντα, με την ικανοποίηση των επιθυμιών μας, με κάθε είδους πλεονεξία και αδικία, ούτε να παραθεωρούμε την εργασία των αρετών, την δικαιοσύνη του Θεού, την αιωνιότητα. Τότε σαφώς δεν θα αρέσουμε σε αυτόν που μάς στρατολόγησε λέγοντας: «εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔρχεσθαι, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἄράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι» (Λοθκ. 9.23). Ελεύθερα αποδεχθήκαμε το κάλεσμα, ας μη φανούμε ανάξιοι της κλήσεως κι ας μη ασχολούμαστε με πράγματα τα οποία αποκηρύξαμε και μάς καθιστούν ασυνεπείς. Παρόμοιο είναι και το παράδειγμα του αθλητή, το οποίο σημαίνει ότι για να πετύχουμε της ουρανίου τιμής δεν αρκεί μόνο να αγωνιστούμε, αλλά οφείλουμε να αγωνιστούμε σωστά και όχι μεταχειριζόμενοι δόλιες ή αθέμιτες μεθόδους. Γιατί το καλό δεν είναι καλό, εάν δεν γίνει με καλόν τρόπο, σύμφωνα με την προσφιλή ρήση των Πατέρων της Εκκλησίας*. Και ὄντως, είναι αδύνατον να εργαστεί κανείς τον καλό αγώνα της πίστεως και να θέλει να γίνει μιμητής του Χριστού και των αγίων, και την ίδια στιγμή να μετέρχεται δόλο ή απάτη ή ψεύδος ή υποκρισία ή κατάκριση ή οποιοδήποτε άλλο τέχνασμα. Τέλος, με θετικό αυτή τη φορά τρόπο, προβάλλει ενώπιόν μα ρο απόστολος Παύλος το παράδειγμα του γεωργού. Εκείνος που εργάζεται διαρκώς και άοκνα να καλλιεργήσει είτε το χωράφι της ψυχής του είτε επιπροσθέτως -εάν είναι ποιμένας και διδάσκαλος- τον πνευματικό αγρό της Εκκλησίας, και στις δύο περιπτώσεις απολαμβάνει πρώτος τους καρπούς των κόπων του και μαζί με εκείνον τρέφονται και

ευφραίνονται πνευματικά και όλοι οι άλλοι άνθρωποι. Τέτοιο ήταν το παράδειγμα των αποστόλων, τέτοιο ήταν το παράδειγμα των αγίων, των μαρτύρων, των οσίων και όλων εκείνων των γνωστών και αγνώστων εν Χριστώ αδελφών μας, οι οποίοι αρνήθηκαν τον κόσμο, ακολούθησαν τον Χριστό, άφησαν πίσω τους κάθε κοσμική και κάθε αμαρτωλή φροντίδα και μέριμνα, καλλιέργησαν τις αρετές, υπέμειναν κάθε θλίψη, κάθε πειρασμό και κάθε δοκιμασία, πολλοί μάλιστα από αυτούς βασανίστηκαν και θανατώθηκαν για την αγάπη του Χριστού, δίδαξαν την οικουμένη με λόγους και διδαχές πνευματικές αλλά πρωτίστως με την ακράδαντη πίστη τους και με το παράδειγμά τους, γέμισαν με πνευματικούς καρπούς την καρδιά τους και την Εκκλησία ολόκληρη και αξιώθηκαν του επουρανίου στεφάνου και της αιωνίου ζωής.

Ας γίνουμε λοιπόν κι εμείς μιμητές των αγίων, σύμφωνα με όσα λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οι εορτές των μαρτύρων δεν τελούνται μόνο σε συγκεκριμένες ημέρες, αλλά και με την διάνοια εκείνων που τις επιτελούν. Ιδού τι εννοώ: μιμήθηκες μάρτυρα; ζήλεψες την αρετή του; ακόμη και αν δεν είναι ημέρα μνήμης μάρτυρος, ετέλεσες εορτή μάρτυρος. Διότι τιμή μάρτυρος είναι η μίμηση του μάρτυρος. Κι όπως λοιπόν εκείνοι που πράττουν τις κακίες ακόμα και στις εορτές παραμένουν ανέορτοι, έτσι και εκείνοι που μετέρχονται την αρετή, ακόμα κι αν δεν είναι πανήγυρις, εορτή επιτελούν. Γιατί η εορτή χαρακτηρίζεται από την καθαρή συνείδηση». Αμήν

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

27 Οκτωβρίου	Δευτέρα	7-9:15 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίου μάρτυρος Νέστορος. Αγίας Πρόκλης συζύγου Πιλάτου. 6:00 μ.μ. Εσπερινός και παράκληση στην Παναγία την Ελευθερώτρια. Θα ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχ. π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ Τρίκορφο Φωκίδος. Θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου τρου Αγίου Δημητρίου.
28 Οκτωβρίου	Τρίτη	7-10:00 π.μ. Όρθρος, Πανηγυρική Θεία Λειτουργία και Δοξολογία επί τη Εθνική Εορτή. Αγία Σκέπη της Υπεραγίας Θεοτόκου.
31 Οκτωβρίου	Παρασκευή	8:30 μ.μ – 1:00 π.μ. Ιερά Αγρυπνία. Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, Οσίου Δαβίδ του γέροντος του εν Ευβοία.
1 Νοεμβρίου		7-9:15 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία. Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού.

ΑΠΟ 1^η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΕΩΣ ΚΑΙ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΕΛΕΙΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΣΤΙΣ 5:00 μ.μ.